Fogadja szeretettel Perna Pál úrnak, a GKRTE elnökének alábbi "Rendhagyó karácsonyi vers" című versét !

Rendhagyó karácsonyi vers

Havat sodor a szél, hideg van az istállóban
a ganéjjal szított lángok melegítenek.
Nyugtalan most a nyáj, mintha kísértő lelkek
vonulását várnák.
A kutyák nyüszítenek a félelem őrző karámjában.
A pásztorok is érezték, hogy történni fog valami.
Nem mozdult senki, csak nézték a két kicsi bárányt,
pedig el kellene már indulni velük, de féltek.
Egyszer már megszületett az a gyermek,
Betlehemben a pásztor nép birka szagú dadogása nélkül is.
Úgy is elegek lábatlankodtak Ők már,
a megválthatatlan szegénység istállójában.
Háború van most a világban, égő házak repülnek a csillagok.
Valaha kántáló parasztok is itt húzódnak meg az alkonyatban.
A kút gémjén rémült madarak serege ül, zsong az udvar
a pernyés égből hull a hó, ajtó mögé bújt a bánat,
véres halálról zeng a hold is a rémült kutyáknak.
Akkor fenyő sem volt - de kenyér se.....
csupán a remény melegével takargattuk,
mezítelen életünket akkor karácsony éjjel.
De tudtuk; túl a háborún, tűzön-fagyon
valahol távol él egy Isten a Mindenható !
ki találni fog olyan helyet, hol a baj elmúlik, a jóság megszületik.
Most a vírus a nem óhajtott vendégünk,
itt van láthatatlanul, talán a fényszórók között megbújva.
De ettől még van karácsony, Krisztus hitével,
van fánk sok dísszel - cukorral és Isten igéjével.
Bízunk és vigyázzunk egymásra, mindig pattannak új magok,
feledjük a múltat - várjuk az új napot.
Majd nőnek új fák és azok világgá zengjék,
fegyverek és vírus felett: Isten bölcs örökös rendjét !